

HÜSEYİNİ
(İlahi)

DÜYEK

E zel den nî
a a aş kı
o du na
Yâ na
ge gel dim
mi A De nin me
cün zâ nû zâ ta hid
ta hid e ki bed ben
mes şî lâ ma

Ezelden aşk oduna yâne geldim
Aşınçun tâ ebed mestâne geldim

Eğer nûş etmez isen sen bu meyden
Deme zâhid ki ben îmâna geldim

İçe bir cür'a ger râhib bu meyden
Koyup küfrü diye îmâna geldim

Olan meyhâne-i vahdette mey-nûş
Çağırır küfr ile îmâna geldim

Sarây-i vahdet olmuşken makâmım
Bu kesret âlemin seyrâne geldim

Bu dehr içre görüp etme taaccüp
Çu gizli genc idim virâne geldim

Var idi ilm-i ayne kâbiliyyet
Göruben kendimi irfâna geldim

Çu birdir SÜNBLÎ ma'rûf u ârif
Edip da'vâ deme irfâna geldim (I)